

ÍGY ÍRUNK MI A Minecraft játék rejtelsei (folytatás)

2. fejezet: Mi is az a láva?

– Hurrá! Másnap sulis – mondta Max. A félórás úton egy óra alatt ért a suliba, éppen beért.
– Szia Max! – köszöntötte a tanár, Török Ernő (Törött Ernyő).
– Jó napot! – mondta Max, azzal leült Alison mellé, aki a legjobb barátja.
– Hol voltál? – suttogta Alison.
– Majd megmondom – válaszolta Max.
– Nos, a mai anyagunk a láva. Ki mit tud a láváról? Mi is az a láva?
– Én! – kiáltotta Bianka, Maxék barátja.
– A láva forró – vágott közbe Max és Alison, egymásra néztek és mosolyogtak, aztán Biancára néztek –, azon kívül izzó kő és folyik.
– Igaz. – mondta Töröttő... izé, Török tanár úr. Holnap doga, mindenki tanuljon a nap végén! Tri-ri-ri-ri, csengő. Vége a tanításnak!
Iskola után a kis csoport együtt ment Max házához. Ott megírták a házit és beszélgettek, majd hazament Alison és Bianca. Max búcsút vett a barátaitól. Tíz perc múlva Max elindult az erdőbe. Ment, mendegélt, és véletlenül se nézett a lába elé. Ezért beleesett egy mély gödörbe. Mázli, hogy vízbe esett.

3. fejezet: Csillagos 5-ös

– Hogy a francba került ide ez a lyuk? – kérdezte Max.
– Szia. Te ki vagy? – érdeklődött egy hang.
– Attól függ!
– Mitől?
– Attól, hogy ki kérdezi.
– Én, Gameknight.
– Max vagyok – válaszolta Max.
– Ki tudsz vinni innen?
– Ja.

– Akkor induljunk!
– Erre gyere, utánam! Huszonöt perc múlva ki is értek.
– Te hogy kerülsz ide?
– Emlékszem, öt napja kellett volna mennie suliba.
– Te vagy az új gyerek.
– Ja.
25 perc múlva a suliba értek. Ott volt még két új gyerek, és Freya is megjött.
– Jó reggelt! Ki a barátod, Max? – kérdezte Ernő, az új srác.
– Gameknight.
– Kezdődik az óra. Brrrr – szólt a csengő. Matek lesz. 45 perccel később: brrrr, mindjárt vége az órának. A szünetben Gameknight, Alison, Freya, Shawy, Max Brook és a régi Max megismerkedtek egymással. Brrrr. Angol óra és doga.
– A manóba! – mondta Max.
A szünetben a kis csapat megint összeveszett Erebusal. A két új gyerek is. Verekedéssé fajult a dolog. Erebus és két „testőre” nyertek. A srácok lila-zöld folttokkal mentek órára. Hazafelé menet összetalálkoztak Biancával, és elmesélték neki a történeteket.
– Állj! – kiáltotta Alison. Ott egy creeper és egy pók!
– Sötétedik, vagyis a pók ránk rohan. Irány hozzám, a házukba! – javasolta Max.
– Futáás!
2 perc múlva odaértek Maxékhoz.
– Alison, te ma úgyis nálunk aludtál volna, hozz fel hát ágyakat a pincéből!
5 perc múlva már az asztalnál ültek.
– Mi a vacsi, anya?
– Steak és kenyér.
– Nyam-nyam – mondta Alison.
Reggel futva mentek suliba, majdnem elkéstek, 7:58 volt. Az első óra angol. A gyerekek izgatottan várták a dogájukat.

László Tibor

(Folytatás a következő lapszámokban.)

Emlékezünk

Horváth Lászlóra
(1942–2022),
aki az 1970-es évek közepétől 2001-ig iskolánk tanára volt.

Szerkesztőség

Kreatív írás (tehetségnevelő program)

Főszerkesztő: Morvay Zsuzsanna, Rácz Hajnalka

„Így írunk mi” rovat műírói:

Farkas Anna Etelka, Fülöp Nimród, Győrfi Bálint Andor,

Langer Ede, László Tibor, Pántis Anna, Téglási Vilmos,

Tímár Koppány Bendegúz

Riporterek: Horváth Rozi, Téglási Zsigmond Imre

(Az esetleges hibákért elnézést kérünk.)

A sziget titka

Zöldsziget Körzeti Általános Iskola

2022/2023

2. szám / 2022

DÉLUTÁN...

Fotó: Rácz Hajnalka

...időnként eluralkodik a jó hangulat.

FELHÍVÁS

2022. december 16-áig
kiosztásra kerülnek a

Tantárgyi házi verseny

feladatai.

Beadási határidő:

2023. január 20.

A legjobb munkák jutalomban részesülnek

HALLOWEEN

Készítette: Láncki Linda, Tóth Nadin, Bekő Bora,
Sarlay Hanna

Készítette: Zabolai Anna, Gálik Kira, Horváth Botond,
Zilahy Emese, Schubauer Zamfira, Rai Rita, Mészáros Flóra,
Herczig Róbert

A Halloween a kelta samhainra vezethető vissza, ami a halottakhoz kötődik (samhain szó a nyár végét jelenti). A kelták és a gael nyelvet beszélő népek úgy hitték, hogy október 31-én a világ és a túlvilág közti határ elvékonyul, megnyílik, a holtak és a természetfeletti lények átjöhetnek az emberek közé.

(Forrás: https://index.hu/tudomany/tortenelem/2011/10/31/honnan_ered_halloween/)

Készítette:
Marlen Dóra,
Szoldán Lara,
Baranui Hanna

ÍGY ÍRUNK MI

Rodrigó, a bátor ló

Reggel felkelek és Tordát is felkeltem, majd 6 óra körül gazdim szénát és vizet hoz nekünk. Ezután csak unatkozom. Délben ismét vizet kapunk, majd Tordát elviszik, és akkor még jobban unatkozom. Amikor visszajön, zabbal kényeztet. Gazdim evés után lekefél – időnként lecsutakol – rámrakja a kantárt, felül rám. Szabadok vagyunk. Sétálok, ügetek, vágázok és ugrok. Mikor elfáradok, hazamegyünk, és ismét zabot eszem Tordával. Így telnek a napjaim.

Tudnivalók: A ló hasznos állat, régen használták közlekedésre és a mezőgazdasági munkákhoz is. Közéleben lenni veszélyes; ha mellette állsz és hangoskods, megijeszted, megsérülhetsz. Lovaglás közben légy óvatos! Ha lovalogni szeretnél, inkább lovardába menj. A lovakkal sokat kell foglalkozni, fenntartásuk nem olcsó, és igénylik az ember társaságát.

Pántis Anna

Rémisztő történetek Ijesztő este

Egyedül voltam otthon az egyik este. Annyit hallok, kopog valaki az ajtón. Nagyon megijedtem. Kinéztem az ablakon. Senki nem volt ott. Megint kopog valaki. Megijedtem. Kinyitottam az ajtót. Az egyik osztálytársam volt. Bejött, neveltünk, majd elaludtunk. Kb. hajnal 3 körül arra ébredtem, hogy valaki azt üvölti „nyisd ki!”.

Felébresztettem a barátom. Erre ő azt mondta, hogy ne képzelődjek. Másnap reggelre a barátom eltűnt. Megláttam, hogy a pince felé vércseppek vannak a földön. Az egész pince véres volt, és egy test kiszögellve a falhoz. Hátranéztem, egy fekete maszkos csávó leüdült. Mikor felébredtem, egy autóban találtam magam lekötözve. Megálltunk, bevittek egy sötét szobába. Elővettek a kalapácsot, és széttörték csontjaim, végül fejbe vágta.

Gyórfi Bálint Andor

Gyermekkorom egy napja

Szokásos szerdai nap.

Felkeltem, reggeliztem, fogat mostam. És végül, ahogy kiementem, észrevettem, hogy lapos a kerék.

- Ajjaj, ez így nem lesz jó, és azzal elmentem felpumpálni. De végül eresztett.

- Na – mondom – a sulilig biztos kibírja, utána hazatolom. Végül elindultam.

Mikor beértem a sulis udvarára, becsengettek. Miután felmentem a terembe, és észleltem, hogy tesi az első óra, na, akkor még jobban futottam. Nagyon fárasztó volt a tesi, és még nem is lehetett inni, de végül túléltem. Órák után meg mentem ebédelni, és annyira rossz volt a kaja, hogy csak na! Úgy, ahogy ott volt, ott is hagytam! Még egy kicsit rohagáltam bent, ami tilos, de nem baj. Végül kiküldtek.

A pályára mentem, ahol Gyula bácsi rendezett egy focimeccset, de szakadt az eső. Annyira csúszott a pálya, hogy csuda! Még a meccset se nyertük meg! Végül annyira szakadt az eső, hogy abbamaradt a meccs. Hát, itt volt az idő, hogy hazamenjek, és hát jött a borzalom: odamentem a bicóhoz, és lapos volt a kerék. Úgyhogy elkezdtem tolni, és csak toltam, csak toltam, és a végén már nagyon fáj a vállam, de végül hazáértem. Épp akkor értek haza a szüleim is. Megcsináltam a házit, megtanultam mindent, és most itt vagyok. Hát ennyi volt egy izgalmasabb napom.

Ha tetszett, iratkozzatok fel, és dobajtok egy lájkot! Na, na-csó!

Téglási Vilmos

Galamb úr (dalszöveg)

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Rázza a-a fejét, a fejét, a fejét.

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Folyamatosan zenét hallgat!

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Rázza a-a fejét, a fejét, a fejét.

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Nézd, ott van egy!

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Rázza a-a fejét, a fejét, a fejét.

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Jaj, elment a galamb...

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Rázza a-a fejét, a fejét, a fejét.

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Várjunk... mi?

Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
0-24-ben, 4-ben, 4-ben.

Ze-né-né-nét hallgat, hallgat, hallgat.

Ooooooh yeah!

Í Olyan, mint egy galamb, egy galamb, egy galamb.
Rázza a-a fejét, a fejét, a fejét.

0-24-ben, 4-ben, 4-ben.

Zenét ha-ha-hallgat, hallgat, hallgat, hallgat.

Meghallgatható: https://www.youtube.com/watch?v=k-BNLW_TNKO

Fülöp Nimród

„IDEGENEK” A SZIGETEN 2. (interjú az új iskolatitkárral)

Szeptemberben érkezett iskolatitkárunk, Móra Klári. Szeretettel köszöntjük őt, ismerkedjétek meg vele rövid riportunkban.

Hogy került a mi iskolánkba?

– Gyula bácsival régóta ismerjük egymást, többször is hívott ide, valamint Tamás bácsit is ismerem, vele korábban is dolgoztam együtt.

Hol dolgozott a Zöldsziget előtt?

– Sok mindennel foglalkoztam ezelőtt, eladóként hentes- és vegyesboltban dolgoztam, de könyvelői munkában is részt vettem már.

Hogy érzi magát nálunk?

– Szerencsére azt tudom válaszolni, hogy szuper jó

most nekem mindenféle szempontból. A kollegáim nagyon kedvesek, segítőkészek, a gyerekek is aranyosak. Az előző munkahelyeimhez képest ez egy nagyon nyugodt, jó hangulatú és barátságos hely.

Végezetül személyes kérdéseket szeretnénk feltenni, csak amennyit szívesen elárul magáról. Például, vannak-e gyerekei, hol él és mit csinál szívesen szabadidejében?

– Visegrádon lakom, és két, felnőtt lányom van: 23 és 27 évesek. Szabadidőmben szívesen sportolok, sétálok a kutyámmal. Síoktató is vagyok, Ausztriában és a Mogyoróhegyen is tanítottam már sízést.

Köszönjük szépen a riportot, sok sikert és szép pillanatot kívánunk itt nálunk!

Riporter: Horváth Rozi

AZ EBÉDLŐ ÜVEGFALA MÖGÖTT (interjú a konyha vezetőjével)

A konyha dolgozói: Demeter Brigitta, Elsik Kitti, Eszes Andrea, Lovas Ibolya, Schubauer Mónika és Böszörményi Tímea (interjúalanyunk). Ismerkedjétek meg velük egy kicsit közelebbről!

Miért lett konyhás néni? És mióta dolgozik itt az iskolában?

– Több mint tizenegy éve dolgozom itt. Adódott egy lehetőség és megragadtam. Az is előnye ennek a munkának, hogy közel van a lakhelyemhez.

Honnan tetszik bejárni?

– Itt lakom az iskolával szemben. Kitti néni is monostori. Brigi, Ibolya, Mónika és Andi néni Horányból járnak munkába.

Hogy telik egy napjuk?

– Reggel 7-től délután 3-ig vagy 5.40-től 13.40-ig tart a munkaidőnk. Az ebédnek 10-re el kell készülnie, hogy 11.30-ra ki tudják szállítani mindenrovára, ezért már 5.40-kor neki kell állni pucolni, vágni, előkészíteni és főzni. A reggelit 7-kor kezdjük el, az uzsonnát meg 11-kor. Az ételkészítés mellett még nagyon sok a dolgunk: mosogatás, felsőprés, felmosás, áruátvétel.

Milyen a kapcsolata a gyerekekkel?

– Minden gyerekkel jó a kapcsolatom, de néha morgok rájuk, amikor pl. szétdobálják az ételt. Nagyon jólesik, ha köszönnek nekünk, amikor belépnek az ebédlőbe vagy megköszönik az ételt.

Mi a legkönnyebb és mi a legnehezebb része ennek a munkának?

– Nincs legkönnyebb és legnehezebb, de vannak könnyebb és nehezebb feladatok. Például nehéz az edények emelgetése és a mosogatás, viszont ezeknél könnyebb pl. a közel 150 szendvics megkenése.

Mi az, amit szeret és mi az, amit nem annyira szeret a munkájában?

– Szeretek itt lenni, mert azt a szakmát művelhetem, amit tanultam is, de közben a gyerekekkel is tudok beszélgetni.

Mi a kedvenc étele az iskolában?

– A sajtmártás penne tésztával.

Ha szépen kérjük, akkor kaphatnánk több repetát?

– Szívesen adnék többet, ha több étel lenne.

Nem csinálnának több édességet?

– Szívesen készítenék többször, de meg van kötve a kezünk: a törvény nem engedi.

Végül, de nem utolsó sorban: szeret főzni?

– Igen, persze, különben nem tudnám ezt a feladatot hosszú távon szívvel-lélekkel elvégezni.

(A kérdéseket összeállította a 7. b és a 8. osztály tanulói.)

Riporter: Téglási Zsigmond Imre

ÍGY ÍRUNK MI

A MÚLTBÓL JÖTT LÁNY (FOLYTATÁS)

Szóval, gőzöm sem volt, hol vagyok. Ezek az emberek nem járnak semmilyen szakkörre. Vagy mégis?

- Csá, Elza! – köszönt rám a rágózó lány.
- Ohm, Ciauu!
- Csá! Te meg a hülye vicceid!
- Várjunk csak! Zsákruhát hordok – jogosan néznek parasztnak. Ha nem akarok elmeháborodottnak tűnni, fel kell vennem a szokásaikat.
- Csá!
- Nem a sportpályán vagy ilyenkor a Dobreczivel? – kérdi a furcsa fényképezőgépet nyomkodó fiú.
- Igen, de ma elmarad – füllentettem.
- Ha be akarsz iratkozni a matekszakkörre, akkor gyere! A nap legizgibb része.
- Rendben van. Jövök.
- Te szó szerint vetted? – sóhajtott fel a fiú.
- Csá! – mondtam.
- Mi van? Te neked konkrétan elmentek otthonról?
- Csak vicceltem.
- Rossz vicc volt fújta felém a rágót a lány.
- Tudok jót is – mondtam. Lehetetlen egy helyzet.
- Nem a humorra neveltek, de azért tudok pár viccet.
- A gróf és a barátja kártyáznak – mondom. Az egyik csal.
- Te csaltál? – kérdezi a másik.
- Az csalt, akinek a homlokára van írva, hogy csaló! Annak, aki nem csalt titokban a másik a homlokára írta a szót.
- Jé, tényleg én csaltam – mondta.
- Felröhögtem.
- Mi van? – kérdezte a lány. Nem! Verekedni akkor sem fogok. Senki nem hozhat ki a sodromból! Még egy műveletlen ember sem.

Hát nincs kiút! Itt ragadtam négy paraszt közt. Mintha a jövőbe utaztam volna, mint Miss Mylathord. A két fiú eddig nem törődött velem, de ők is engem bámulnak már.

- Sürgős dolgom akadt. – mondtam udvariasan.
- Mit kell csinálnod, Elza legutóbb még menő voltál csitrikém! Most alig jöttél még be máris fura vagy – mondta a rágógumizó lány.

- Mindig is ilyen voltam! – háborodtam fel – Udvarias, derék és szép.
- Na, persze! – nevetett az egyik fiú. Legutóbb meg azt mondtad, hogy okos vagy!
- Okos is vagyok! Da... – kezdtem, de rájöttem akkor butának néznie.
- Ki az a Da?
- Dad. – szerencsére tudtam angolul.
- És a-val ejted? – akadt fel a furcsa szerkezetet nyomkodó lány.
- És akkor mi van? – igyekeztem paraszt lenni.
- Csak az, hogy megbuksz angolból a végén, te 180 IQ-s.
- Gyerekek, üljetek le! – hallok egy hangot.
- Ne már, Viktor bá! – vinnyogja a szerkezetes lány.
- De és bácsi nem bá! – üvölti a tanár.
- Jó va' na! – mondja parasztosan a rágógumizó lány.
- Tanár úr, kimehetek a mosdóba? – kérdezem.
- Menjél, Elza! Te nem is ide jársz! Hogy kerülsz ide? Gyorsan kifutok. Hová menjek?! A sportpálya, hát, persze! Onnan jöttem, oda megyek vissza. Gyorsan beszaladok a sportpályára.
- Mi a baj, kisasszony? – kérdezi aggódva a nevelőnő.
- Parasztkról álmodtam. – minimum, hogy ezért holnap bált rendezünk! Ezért bőséges táplálékot kap, nemcsak egyszerű salátát! Egy ilyen trauma! Ha velem történne... Elmosolyodok. Jó érzés kiaszszonyynak lenni.

Farkas Anna Etelka

Képek forrása:
https://eduline.hu/kozoktatasi/20101202_ragogumi_tanulas_nemet_iskola
<https://www.lira.hu/hu/ekonyv/szorakoztato-irodalom-1/romantikus/napsugar-kis-asszony-ekonyv-epub-mobi>

ÍGY ÍRNAK ŐK

LACKFI JÁNOS (1971–)

író, költő, műfordító, szerkesztő

1996-ban szerzett diplomát az ELTE BTK magyar-francia szakán, majd 2003-ban doktori fokozatot. Tizenhét évig tanított a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, 1999-től a Nagyvilág világirodalmi folyóirat szerkesztőjeként tevékenykedett, 2003-tól 2011-ig a Műfordítók Egyesülete elnökségi tagja volt. Munkásságát számos díjjal is elismerték, többek között Prima Primissima és József Attila-díjas.

„Az olvasás a legolcsóbb utazási iroda, leveszünk egy könyvet, és ezer kilométerekkel vagy ezer évvel odébb találjuk magunkat, esetleg olyan helyen, ahol amúgy sose járhatnánk: egy másik ember fejében.” (Lackfi János)
(Forrás: <https://www.elte.hu/alumni/eltetikerek/lackfijanos>)

Fotó forrása: <https://www.elte.hu/alumni/eltetikerek/lackfijanos>

VASLOVAG

Bringa alattam,
Vigan haladtam,
De megelőzött egy öreg,
Maga sorát nem várva meg.
Őscsiga-mozgás,
Járgánya rozsdás,
Szódásüveg a szemüveg,
Narancsszíne széldzsekinek.

Többször lehangyom,
De rám tapadtan
Utolért, ha jött a piros,
Állán borosta, több napos.
Prímán mulattam,
De aztán lassan
Felment a pumpa, jaj, Lajos!
Tőled az agyam zárlatos!

Hogyha leráztam,
Jött nagy pipásan,
Zörgött a csontja meg a váz,
Fejébe vette: megaláz!
Szuszogva hajtott,
Ő lesz a bajnok
Olimpiát nyer, nem vitás,
Bedarálja, ki nem vigyáz!

Korom felényi,
Erőm a régi,
A versenyt felveszem vele,
Gyorsítottam, mindent bele!
Ponttá ment össze,
Törpült mögöttem,
Ellibbent, mint egy tollpihe,
Hajamba túrt körül szele.

Kis idő múlva
Felhangzik újra
A nyikorgás, a szuszogás.
Itt a hivatlan útítárs.
Mögém poroszkál
Ott a pirosnál,
Rám tört fuldokló kacagás...
Félrehúzódtam: menj, gatyás!

A hazaútban
Lazán gurultam,
Ámde álmomban néhanap
Körúti szél arcomba csap.
Hajtok bár izzadtan,
Levakarhatatlan
Jön velem, zörget csontokat
A rogyant ócskavas-lovag.

VESZETT MUNKA BALLADÁJA

Nyolc éves se voltam,
az az idő távol,
édesanyám, kedvesanyám
megjött a munkából.

Nem is a munkából,
inkább a híjából,
édesanyám, kedvesanyám
nem dolgozik máttól.

Nem mintha dolgozni
maga nem akarna,
édesanyám, kedvesanyám
lapátra lett rakva.

Apámnak már régen
nem is volt állása,
ebből baj lesz, nem kis baj lesz,
akárki meglássa.

Ott búsult a bátyám
talpig búbanatban,
búsul apám, búsul anyám,
én meg kimaradtam.

Álltam, nem érttem,
értettem, de mégse,
és a könnyek, galád könnyek
jól el voltak késve.

Aztán a matchboxom
jutott az eszembe,
a lendkerék, hej a kerék
miként hagyott cserben!

Nem gurul, nem sívít
többé már a járgány,
én, kisgyerek, szegény gyerek,
ott hüppögtem árván.

Nem gurul, nem gördül
többé a kisautóm,
de a könnyem, a sós könnyem
legördül az arcon.

Így kapcsolódtam be
össznépi sírásba,
ha gyászolunk, mind gyászoljunk,
akárki meglássa.

(Forrás: <http://www.lackfi-janos.hu>)

ÍGY ÍRUNK MI

MENEKÜLÉS A FEGYVEREK ELŐL

Most elmondom az én szempontomból, hogy kezdődött az ukrán-orosz háború.

Február 24-én sima nap volt: 6-kor felébredtem, összehajoltam és elmentem suliba. 7.30-kor elkezdődött az első óra, amire a tanár nem jött be. Az egész osztály először, egy pillanatra örült ennek. Aztán 7.45 körül meghallottuk a szirénát... A barátom, Sztász (ez egy ukrán név) bekapcsolta a telefonját. Sok SMS-e jött azzal, hogy elkezdődött a háború. Bejött az osztályfőnökünk, és lementünk a pincébe, ahol 100-200 gyerek volt már. A többiek nem is jöttek suliba. Az osztályunkban 27-ből 12 gyerek volt ott. Elkezdtem hívni a szüleimet, akik azt mondták, hogy menjek a barátomhoz, és ők elvittek engem Nyíregyházára.

A határon a tesi tanárt is láttam menekülni. Kilométeres kocsisorok álltak. Mindenhol katonák voltak. Ott álltunk estig, majd 9-kor átjutottunk a határon. Onnét csak 72 km-t kellett megtennünk, és Nyíregyházára értünk. Ott élnek a nagyszüleim. Ott aludtunk egyet, és vége lett a napnak. Később értem jött a keresztapukám, és elmentünk Gombára, ami egy kicsi falu Budapest mellett. Ott élt az unokatesóm. Épp ebédkor érkezünk. Két héttel később a szüleim a román határon keresztül eljutottak Nyíregyházára. Végül Szentendréren találtunk egy házat, amit kibéreltünk. Akkortájt nem jártam iskolába, csak apukám tudott dolgozni. Ott éltünk hét hónapot.

Pavliszka András

A TITKOS ÚT

Csütörtöki nap volt. Kitaláltuk Milánnak, hogy elmegyünk a titkos úthoz kerékpárral. Elindultunk. Az út homokkal telített volt, ezért nem találtuk az utat. Aztán úgy hittük, megtaláltuk.

Kép forrása: <https://www.youtube.com/watch?v=8oaxShzXzBY>

– Oké, hátha az lesz a kijárat.

Az út végén egy csúcsra értünk. Nagyon szép volt a táj, csodálattal néztük. Visszafelé indultunk, és alig haladtunk, mikor leesett a bicikliláncom. Nekiálltam visszarakni, szerencsére sikerült.

– Hát, nem túl szép a kezem. – méltatlankodtam.

– Mindegy, menjünk! – hagyta rám Milán.

Mikor hazaértünk, mondtam Milánnak, hogy ez kemény kihívás volt. Aztán egész éjszaka azon gondolkodtam, hogy milyen jó kaland volt ez az utazás.

Téglási Vilmos

HA-HA-HA

Hogy hívják a részeg kacsát? – Borostás.

Melyik a legsárgább madár? – A citromhéja.

A tehen bonyolult állat, de én megfejttem.

Hogy hívják az indián temetőt? – Tolltartó.

Hogy hívják az indián benzinkutast? – Töltőtoll.

Hogy hívják az indián ejtőernyőst? – Aaaapacs.

Hogy hívják az örült indiánt? – Golyóstoll.

Hogy hívják a téli horgászt? – Ho-ho-ho-horgász.

Mi az: Olyan, mint a halál, de kisebb? – Halálfa.

Hogy hívják Pinokkió testvérét? – Fajankó.

Pletyka: Az iskolaújság megjelent, de tudomásom szerint van valaki, akinek nem került be az írása. Vajon miért? Egyes információk alapján ennek oka volt. A személyes információkat nem lehet nyilvánosságra hozni, de többet nem mondhatok.

Tímár Koppány Bendegúz

KÖNYVAJÁNLÓ

SAINT-EXUPÉRY, ANTOINE DE (1900-1944): A KIS HERCEG

Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik.

A történet, ami tízévesen nem érintett meg. A történet, amit tízévesen nem érttem egészen. A történet, ami „fölnőttként” nem hatott. Egy történet, amelyhez fel kellett nőnnöm, hogy igazán gyerek lehessen újra. Egy történet, amelynek mondanivalója kapaszkodó lehet még a legnehezebb időkben is.

A regényhez fűződő viszonyom meglehetősen rapszodikus. Valamiért mindig is vonzott, hiszen kisiskolás korom óta lapozgattam-nézegettem-olvasgattam, mégsem olvastam végig egyszer sem akkoriban. Sokáig azt gondoltam, azért, mert az ajánlás ellenére mégsem gyerekeknek szől. Aztán rájöttem, hogy de, mégis, viszont a gyermeki én életkortól teljesen független. Vannak, akik sohasem lehetnek gyerekek, a szerencsésebbek egy-egy életszakaszban, míg a legszerencsésebbek egész életükben. És csak így, tiszta, gyermeki szívvel-lélekkel lehet megérteni, amit tanít nekünk ez a csodálatos történet.

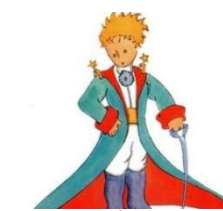
Kép forrása: <https://funzine.hu/2021/04/06/kult/15-szivmengeto-idezet-a-kis-herceg-megjelenesenek-eforduloja-alkalmabol/>

Amikor fölnőttként úgy igazából gyerek lehettem újra, a regény apró mozaikdarabkái kérdés nélkül álltak össze bennem. Bár a kis herceg, mint karakter nem a kedvencem (valamiért egész egyszerűen nem szimpatikus, sőt időnként kifejezetten idegesítő számomra a kisfiú), kevés zseniálisabban megfogalmazott üzenetekkel teli könyvet tartottam mind ez idáig a kezemben. És bár a történeten végigvonuló mély letargiával fiatalabb éveimben nem igazán tudtam mit kezdeni, így, érettebben már automatikusan hozzáreletem a cselekményhez az optimista értelmezést is.

A kis herceg elindul „szerencsét próbálni”, sorra látogatja a környező kisbolygókat, hogy megismerhesse a fölnöttek világát. Így jut el a királyhoz, hiúhoz, iszákoshoz, üzletemberhez, lámpagyújtogatóhoz és geográfushoz. Azt tapasztalja, hogy ezek az emberek nemcsak furcsák, de magányosak és boldogtalanok is, és vágyakozva gondol vissza saját otthonára, vulkánjaira és rózsájára, akiket bár nagyon szeretett, mégis maga mögött hagyott a B-612-es kisbolygón.

„Nincs kevésbé egyedül az emberek közt sem [...]”

A Föld a hetedik bolygó, ahová a kis herceg megérkezik. Kezdetben csak a kígyóval és egy virággal találkozik, majd felbukkan a róka, aki örök érvényű igazságokat tanít neki- nekünk az emberi kapcsolatokról.

Kép forrása: <https://www.noklapja.hu/cim/kela-kis-herceg/>

„[...] ha megszeliéditesz, szükségünk lesz egymásra. Egyetlen lesz számmomra a világon. És én is egyetlen leszek a te számodra...”

„Először leül széd, tisztos távolba tőlem, úgy, ott a fűben. Én majd a szemem sarkából nézlek, te pedig nem szól széd semmit [...] De minden áldott nap egy kicsit közelebb ülhetsz...”

„Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessék díszbe a szívemet...”

„Az idő, amit a rózsádra vesztegettel: az teszi olyan fontossá a rózsádat.”

Fikció? Lázálom? Valóság?

A cselekmény az író és a kis herceg párbeszédéből rajzolódik ki. Az író, aki pilótaként kényszerleszállást hajtott végre, és az egyre fogyó élelem és vízkészlet fenyegetésében megismerkedik a szőke, göndör hajú kisfiúval. A képzeletbeli kisfiú szimbolizálhatja az író gyermek-önmagát vagy akár soha meg nem született kisfiát. A gyermek nézőpontjából kezd szemlélni a világot, és bár a kis herceg az, aki tanulás, tapasztalás reményében kel útra, valójában ő az, aki megtanítja a fölnöttet az élet valódi értelmére, és szembeesíti saját eltorzult énjével.

A regény valójában társadalomkritika, hatalmas görbe tükröt tartva a fölnöttek elé. Egy olyan mese, amely bölcs tanításával egyaránt íródott gyerekekhez-felnőthöz. Azonban csak azok érthetik meg, miről is szól valójában, akik nem semmisítették meg végleg a bennük élő örök gyermeket, és ebben a mai, lidércesnek tűnő helyzetben is képesek meglátni az élet valódi értelmét és lényegét.

„Nézzetek föl az égre. És tegyétek föl a kérdést: megette vagy nem ette meg a virágot a bárány? S aszerint, igen vagy nem, meglátjátok, egyszerre megváltozik minden...” (Móra Ferenc *Könyvkiadó*) (Forrás: <https://www.minden7re1regeny.hu/uncategorized/antoin-de-saint-exupery-a-kis-herceg-konyvajanlo-extra-2/>)

Kép forrása: <http://pozitioanap.hu/bel-fold/12-orokervenyu-igazsag-amikre-a-kis-herceg-tanított-meg-minket>

MIT ÜZEN A KIS HERCEG?

A 7. b osztály tanulói tollából

„Tessék, itt a titkom. Nagyon egyszerű: jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

Azért ezt az idézetet választottam, mert úgy gondolom, ez mindenkinek jó tanács.

Szerintem nagyon sok ember rosszul ítélkezik, és csak azt látja, ami kívül van. Pedig ez egy nagy hiba! Régebben nekem is volt olyan, akit külsejéről ítéltem meg, ami nem volt szép, mert engem is bántana az, amikor szóba sem állnak velem vagy mással csak azért, mert valakinek nem az elvárásai szerint nézek ki. Lehet, hogy nem úgy néz ki valaki, ahogy nekem tetszik, de lehet, hogy vele jobban szórakoznék, mint bárki mással!

Szóval szerintem mindenkinek meg kéne fogadnia ezt a tanácsot! Én csak ajánlani tudom, mert nagyon tanulságos.

Korcsog Hanna

„Az emberek elfelejtették ezt az igazságot. Neked azonban nem szabad elfelejtened. Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél. Felelős vagy a rózsáért...”

Ez a szöveg a felelősségről szól. A felelősség jelentése, hogy amikor valaki vagy valami a birtokodba kerül, azért felelősséggel tartozol. Gondoskodnod kell róla, vigyáznod kell rá.

Mint például egy háziállat. Van nekem egy kutyám, nem régóta van meg. Az interneten láttam egy képet, és azt gondoltam, milyen aranyos. De arra nem gondoltam, hogy őt gondozni, etetni és sétáltatni kell. De később rádöbbsentem, hogy ő az enyém. Én őt „megszelídítettem”.

Tanultam a hibámból, legközelebb végig gondolom, hogy csak azért nem szeretnék valamit, mert aranyos vagy tetszik. Inkább azért, mert teljes felelősséget szeretnék vállalni érte.

Mikus Jázmin

Kép forrása: <http://pozitio nap.hu/belfold/12-orokerovenyu-igazsag-amikre-a-kis-herceg-tanított-meg-minket>

„Mindenkitől azt kell követelni, amit az illető megtehet. A tekintély legelső alapja az értelem...”

Ez az idézet a követelményekről, elvárásokról szól két ember között. Ahhoz, hogy tudjam, mit várhatok el az emberektől, ismernem kell őket. Például ha tudom, hogy egyik barátom nem tud titkot tartani, akkor inkább el sem mondom neki a titkaimat. Ha elmondanám, és ő véletlenül kikotyogná, megszakadna a barátságunk. Ezért inkább nem mondom neki olyat, ami nem tartozik másokra. Ezért inkább magamban tartom. Másik példa: nem várom el a kutyámtól, hogy csöndben maradjon, ha jön hozzánk alaki, mert képtelen rá. Ezért inkább elzárom a látogató elől. Igyekszem mindenkítől olyan dolgokat elvárni, amire képesek, de ugyanezt várom el én is másoktól.

Kántor Kitti

Ez az idézet azt jelenti, hogy bármit szerethetsz, de a szeretetet nem láthatjuk szemekkel? csak a szívünkkel érezhetjük.

Az emberek sok mindent szerethetnek, pl. személyt, tárgyat, állatokat, magukat, isteneket, ami az embereknek fontos. Amit az ember lát a szemével, az az embernek nem fontos, hanem csak valami, ami dolog, amit lát. A szemünkkel csak homályosan látunk, de a szívünkkel kristálytisztán lehet látni. Az ember nem mindig a szívvel keres, hanem legtöbbször homályos szemével. Ha a szívvel keresi az ember, hogy mi a fontos neki, az egy idővel el fog jönni.

Ez az, amit jelent ez a részlet.

Hajdú Péter

„Magunkon ítélkezni sokkal nehezebb, mint másokon. Ha sikerül helyesen ítélkezned saját magad fölött, az annak a jele, hogy valódi bölcs vagy.”

Amikor másokról formálunk véleményt vagy másokon ítélkezünk, azt nagyon könnyen csináljuk tiszta lelkiismerettel.

Kimondjuk, amit gondolunk, ami sok esetben ócsárlásra vált, de számunkra ez sem probléma. Amikor arra kerül a sor, hogy magunk felett ítélkezünk, és magunkon találjuk meg a hibákat, az egyszerűen nem megy! Ha megismerjük magunkat és a hibáinkat, talán könnyebben fog menni az önértékelés. Ez teljesen igaz a másik félről alkotott véleményünkre is, hiszen őt is teljesen ismernünk kell a véleményezéshez. Ha rendelkezünk ezekkel az információkkal, akkor már egy fokkal bölcsőbbek vagyunk. Meg amúgy senkit sem kéne zaklatni, piszkálni, amíg nem tudjuk, mit miért csinál, hord stb., mert ezzel fájdalmat okozunk az illetőnek.

Ha ezeket felfogjuk, nem csak bölcsőbbé, de jobb emberismerővé és jobb barátává válunk.

Sebestyén Noel

ÍGY ÍRUNK MI

TÚLÉLÉS A VADONBAN

1. fejezet: A kitanulás

1. rész

Jack épp reggelijét ette, amikor anyja Peggy szólt neki, hogy induljon a suliba.

– Indulj Jacky, mindjárt elkezdődnek az órák és te még sehol se vagy!

Jack felvette bördzsekijét, amikor Peggy szólt, hogy ne hagyja ott felejtse a tizóraját. Berakta a tankönyvei mellé a hátizsákjába és elindult. Útközben összetalálkozott legjobb barátjával, Milannel.

– Cső Jack, mizu? – kérdezte.

– Ja, semmi. – válaszolta, de nem vette észre a mellettük elsuhanó német kommandós kocsit. Amikor beértek a matek órára, levágódtak egy padba és elkezdtek írni a tábláról a feladatot. Körülbelül az óra közepén felhangzott egy német mondat: Wir haben die Kontrolle über England übernommen. Alle verlassen Ihr Haus! (ami annyit tesz, hogy Anglia fölött átvettük az irányítást. Mindenki hagyja el a házat!)

– O-ó... – mondta Jack, mert látta Milan arckifejezését. Trewor, Milan, Victor, Quint, gyertek, van egy tervem: szóval elmegyünk a menzára, hozunk egy pár kést és elfutunk.

Megállapították, hogy a kapuban áll a két ór. Jack és Milan odaálltak, a kapu mellé és végeztek az örökkel.

– Hát legalább mi nem német vérből származunk – nevetett fel Quint.

– Bár ahogy végignézek a földön a cipőnk német. Csitt és húzás,

mert mindjárt jön az erősítő-sük!!! – suttogta magából kikelve Jack.

– Menjünk, mielőtt meggyilkolnak.

Felvették a fegyvereket, amiket az örök ejtettek el (Sniper, AK-26 két kézigránát, 53 db Sniper töltény, 5 dobócsillag).

Így hát útnak indult az öt jóbarát. Mentek héthatáron át, egyszer csak Jack felkiáltott:

– Oda nézzetek! Nem oda, oda! – mutatott a távolba, ahol egy patak volt a dzsungelben.

– Azta – mondták a többiek egyszerre.

– Mit kell ezen aztázni, itt letelepedünk.

2. rész

Amikor letelepedtek, még azt hitték aranyéletük lesz, de hamar rá kellett jönniük, hogy ugyanolyan, sőt rosszabb életük van.

1. nap

– Éhes vagyok! – mondta.

– Victor! (és egy kavicsot dobott a patakba) Utoljára a suliban ettem.

– Mindenki! Valakinél van kőtél? – kérdezte Jack.

– Nálam van 150 méter. Tudod, mert péntekenként mindig elmegyünk valahova – válaszolta

Trewor és odaadta a kötözőanyagot Jacknek.

Úgy délután 5 körül készen lettek az alappal. Egy fára építették.

– Alig maradt kötözőanyagunk! – sóhajtott fel Jack. – Csitt! Ott egy vaddisznó.

– Ka bumm – durrant a Sniper és belecsapódott a disznóba.

– Hát, neki nem volt szerencséje. – nevetett Milan.

– Mi legyen? Süssük meg? – kérdezte Tim.

– Naná – mondták egy emberként a többiek.

Így hát egy hosszú botdörzsölgetés vette kezdetét, de este 7 órakor meghozta a termését, a sok dörzsölgetés. A bázis-fa mellett pár perc múlva akkora máglya volt, hogy egy ház elégett volna benne.

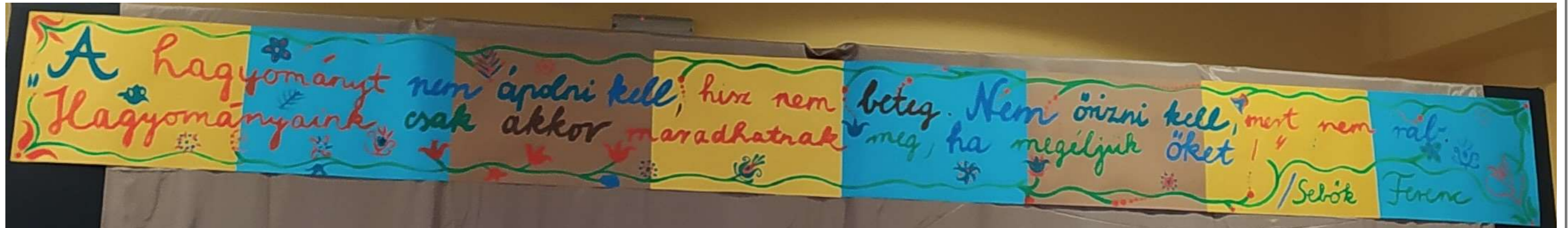
Amikor leégett a tűz és már csak parázs volt, akkor megnyúzták a disznót és egy karóra feszítve két kőre rakták. Amikor elkészült a negyedét megették, a háromnegyedét pedig elrakták. Azután felmentek a fa-bázisra és elaludtak.

(Folytatás a következő lapszámban.)

Jack Philips (Langer Ede)

ESEMÉNYEK NÉPDAL – KI MIT TUD?

Novemberben megrendezésre került a Népdal Ki mit tud, melyen lelkes tanulóink a változatos magyar népdalkincs világából adtak elő számunkra szebbnél-szebb darabokat.

Hámori Sára, Bíró Zsuzsanna, Bartha Liliána, Szederi Liza, Árkosi Botond, Nótás Miksa, Molnár Simon, Szklenár Réka, Hámori Sára, Fatka Ritka, Szeder Liza, Kunya Barbara, Holé Eszter, Zsigmond Petra, Bardi Bianka, Farkas Eszter, Mikó Dorina, Ádám Anna, Zsigmond Petra, Skivraha Zselyke

Gabler Szaffi, Horváth Júlia, Pántis Anna, Szklenár Réka, Dienes Virág, Sebők Elizabet, Marlen Dóra, Marlen Diána, Gyányi Róbert, Gábel Bulcsú, Zákány Ákos, Fanczal Bence, Úrhegyi-Horváth Blanka, Zákány Nóri, Gábel Jakab, Bordás Hanna, Lintaller Kira, Demeter Anita, Horváth Hanna, Séra Barbara, Szklenár Réka

Felkészítő tanárok

Abonyi Zsófia, Füzeséryné Bogár Szilvia, Horváth Balázs,
Ritó Angelika, Tircsi Zsuzsa, Urbán Márton

Váczai Regő, Molnár Simon, Pukli István Bendegúz, Boldizsár Krisztfán, Fatka Rita, Balázs Szilvia, Bihari Péter, Nótás Miksa, Babcsányi Boglárka, Gyórfi Bálint

Zsűri tagjai

Csizmaziáné Wittinger Éva Kinga, Horváth Balázs, Iványi Gáspár, Kökényné Krafcsik Ibolya, Zakar Ágnes

Eredmények

Szóló

- I. Babcsányi Boglárka és Dienes Virág
- II. Gábel Jakab
- III. Molnár Simon és Kunya Barbara

Csoportos

- I. Dienes Virág és Sebők Elizabet, Marlen Dóra és Marlen Diána
- II. Gabler Szaffi és Horváth Júlia.

Különdíjasok

Pukli Bendegúz, Gabler Szaffi és Horváth Júlia, Gábris Kornél és Horváth Gellért, Bartha Liliána, Hámori Sára, Szeder Liza, Bíró Zsuzsanna és a 6. osztályos szolfézs csoport.

Pukli István Bendegúz